

לג. רוצח שנתערב באחרים

בירושלמי (סנהדרין פ"ט ה"ה [מ.ח.]) רוצח שנתערב באחרים וכו' – רבי שמעון בן לקיש אמר: ברוצח שלא נגמר דינו ונתערב ברוצח שנגמר דינו היא מתניתא, שמואל אמר: בשור בשוורים היא מתניתא. **בבבלי** (סנהדרין ע"ט): הדעות הפוכות: שמואל אמר ברוצח ורשב"ל אמר בשור.

לד. התראת ספק

בירושלמי (שבועות פ"ג ה"ז [ז"ט]) שבועה שאוכל ככר זה היום ועבר היום ואכלה (אכלה רק לאחר שעבר היום ולא באותו היום) – רבי יוחנן וריש לקיש תריהון אמרין פטור, לא טעמא דאהן (טעמם שונה): טעמא דרבי יוחנן משם שאינו ראוי לקבל התרייה (שהתראת ספק לא שמה התראה), טעמא דריש לקיש משום שהוא בלא תעשה שאין בו מעשה (אך התראת ספק שמה התראה).

בבבלי (שבועות כא.) הדעות הפוכות: רבי יוחנן סובר שהתראת ספק שמה התראה וריש לקיש סובר שלא שמה התראה. ובבבלי ג: הקשה סתירה בדברי רבי יוחנן, שיש מקום שרבי יוחנן סובר שלא שאין בו מעשה כן לוקים עליו, ולגירסת בירושלמי אין סתירה כלל (אמנם בירושלמי יבמות פ"א ה"ז [סה.] הגירסא כמו בבבלי: רבי יוחנן אמר מקבלין התרייה על הספק, רבי שמעון בן לקיש אמר אין מקבלין התרייה על הספק).

לה. בחנויות מעוטרות בעבודה זרה

בירושלמי (עבודה זרה פ"א ה"ד [ה.]) במה מעוטרות (חנויות מעוטרות שאסורות משום עבודה זרה)? רבי יוחנן אמר: בהדס, רבי שמעון בן לקיש אמר: בשאר כל המינין. **בבבלי** (עבודה זרה יב:) הדעות הפוכות: ריש לקיש אוסר רק חנויות שמעוטרות בווד והדס ורבי יוחנן אוסר גם חנויות שמעוטרות בפירות.

לו. האם הפרשות מחלקות

בירושלמי (הוריות פ"ג ה"ב [יב:]) אכל שלשה זיתים וסבור שהן שנים הפריש חטאת (נודע לו על שניים והפריש חטאת ונודע לו על השלישי) – כדרבי יוחנן, דרבי יוחנן אמר: נתכפר מקצת החט (החטא) נתכפר כולו, רבי שמעון בן לקיש אמר: נתכפר מקצת החט לא נתכפר כולו (שהפרשה מחלקת, וחייב עוד קרבן על הזית השלישי). **בבבלי** (שבת עא:) הדעות הפוכות: רבי יוחנן אמר שהפרשה מחלקת וריש לקיש אמר שלא (במקרה שאכל שני זיתים בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני).

פרק קיח – תפילות

יש בהן כמה וכמה שינויי נוסחאות בין הבבלי לירושלמי.

הערה: דנו המפרשים האם אנשי כנסת הגדולה קבעו את כל נוסח התפילה, או שהם רק תיקנו את החובה להתפלל שמונה עשרה ברכות, אך לא קבעו את הנוסח. יש מי שהעיר שבה תלויה השאלה האם מראש היה נוסח אחד של התפילה, ורק לאחר מכן נתפרדו לנוסח ארץ ישראל ונוסח בבל, או שבתחילה לא היה נוסח אחד, ובני ארץ